

[Anne Grete Holmsgård]

fra 1982. 1983-beretningen foreligger ikke endnu.

Citatet fra dette memorandum fremførte spørgeren allerede i begrundelsen for sit spørgsmål nr. S 137 (jfr. tidenden sp. 1960) vedrørende samarbejdsaftalen mellem CF og militæret, men dengang undlod ministeren helt at kommentere det.

Spørgeren håber på større imødekommenhed denne gang.

Svar (12/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I en krise- eller krigssituation må samfundets ressourcer medvirke til at sikre befolkningens overlevelsesmuligheder og til at bevare landets suverænitet.

Samfundets civile ressourcer skal som led heri bidrage til, at normale samfundsfunktioner, herunder produktions-, forsynings- og transportfunktioner, i videst muligt omfang opretholdes, og bidrage til, at befolkningens beskyttelse mod krigshandlinger er så effektiv som mulig.

Hvorledes en »potentielt angriber« opfatter anvendelsen af samfundets ressourcer i en eventuel krise- eller krigssituation, har indenrigsministeriet intet grundlag for at vurdere.

Spm. nr. S 716

Til *indenrigsministeren* (28/6 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at et udtryk fra samarbejdsaftalen mellem civilforsvaret og militæret, »hjælp til løsning af civilforsvarsmæssige opgaver«, ikke betyder militær hjælp forstået som anvendelse af våbenmagt?«

Begrundelse

I ministeren svar af 7. marts 1984 på mit spørgsmål nr. S 137 (jfr. tidenden sp. 1960) om eventuel ophævelse af samarbejdsaftalen mellem civilforsvaret og militæret står følgende passus: »Når forsvaret i særlige tilfælde kan begære en befolkning, der er truet af militære kamphandlinger, evakueret, er det ... ikke et spørgsmål om at indsætte civilforsvaret for at give forsvaret større bevægelsesfrihed.«

Men i »Bestemmelser for Samarbejdet mellem Civilforsvaret og Forsvaret« (samarbejdsaftalen) finder man ikke desto mindre denne formulering: »Evakuering kan i særlige tilfælde også foretages for at give de militære myndigheder større operationsfrihed.«

Netop i såkaldt særlige tilfælde kan man udværket forestille sig, at civilforsvaret og politiet får brug for hjælp, eventuelt militær hjælp, til løsning af sine opgaver i forhold til en modvillig befolkning, der måske ligefrem praktiserer civil ulydighed. Og i hvert fald er det ikke vanskeligt at tænke sig, at en militær chef, der tilbyder militær hjælp, vil tage samarbejdsaftalens ordlyd bogstaveligt.

På den baggrund er det vigtigt med en præcisering af dens betydning.

Svar (12/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I bestemmelserne for samarbejdet mellem civilforsvaret og forsvaret af marts 1979 er det fastsat, at forsvaret kan yde hjælp (militær hjælp) til løsning af civilforsvarsmæssige opgaver som supplement til civilforsvarets styrker. Dette indebærer, at forsvarets styrker under civilforsvarets ledelse i givet fald fungerer som »civilforsvarsstyrker« og på de vilkår, der gælder for civilforsvarets indsats. Dog har de ikke den beskyttelse, som civilforsvaret har i international ret.

Spm. nr. S 717

Til *indenrigsministeren* (28/6 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Findes der specielle evakueringsplaner for samtlige de politikredse, der omfatter modtagesteder for udenlandske kamptropper, og hvad er det nærmere indhold af disse specielle planer?«

Begrundelse

I et svar fra ministeren på forsvarsudvalgets spørgsmål nr. 60, 1983, om, for hvilke situationer der foreligger evakueringsplaner, understreges det, at »begrebet evakueringsplaner omfatter alle situationer«, altså også et massivt angreb med atomvåben.

Desuden skriver ministeren i besvarelsen af et andet spørgsmål, spørgsmål nr. S 59, 1983, at »der foreligger evakueringsplaner i